

RAZOTKRIVANJE

Dora Ruždjak Podolski

Zagrebačka redateljica, 51-godišnja intendantica Dubrovačkih ljetnih igara, na kojima će biti premijerno izvedena i jedna njena predstava, otkriva zašto voli raditi i družiti se sa ženama, kako je naučila da se ne živi za posao nego za sebe te što smatra svojim manama, a što vrlinama

razgovarao SRDAN SANDIĆ

Što publiku očekuje u "Sjajnim ženama raguzanskim"?

- Priča je to o devet posebnih, hrabrih i autentičnih žena koje su živjele u Dubrovniku od 14. do 20. stoljeća. Svaka od njih pomaknula je granice ženskosti unutar rigidnog formata Dubrovačke Republike. Isto tako, svaka je od njih inteligentna i prelijepa žena, ne nužno sjetna već po mogućnosti i vesela.

Koliko vam je feminismus važan - u kazalištu i životu?

- Ne trebam nužno nabijati na nos postavke feminizma svakome, ne trebam se truditi biti teoretski potkovana o zamršenim determinacijama feminizma od 18. stoljeća do danas, meni je važnija praksa - tako u stvarnosti volim, ma ne da volim, nego obožavam žene! Volim raditi i družiti se sa ženama, veselim se postignućima drugih žena i trudim se ne kritizirati bilo koji ženski izbor. Za vrijeme mog mandata na Igrama od 22 kazališta projekta, uključujući i svečana otvorenja, čak su 14 vodile žene.

Kako doživljavate oproštaj od vodenja Dubrovačkih ljetnih igara?

- Odlazim svojom voljom, nitko me ne tjera, pa se trudim završiti mandat dostojanstveno, bez žaljenja, s puno dobrih želja - i za festival, i za buduće vodstvo, i za sve drage ljude koji na Igrama rade. Nedostajat će mi ti ljudi i Župke na placu koje uzgajaju i prodaju najfinije balančane, pomadore, poverne i mladi sir.

Što ste naučili o sebi vodeći tu kulturnu manifestaciju?

- Da se ne trebam svidjeti svakome.

A o drugima?

- Da uvijek, ali baš uvijek, trebam dati drugu šansu. Pa i treću, i četvrtu. Tako zapravo dajem šansu i samoj sebi.

Smatrate li se nakon četiri godine povremenom Dubrovčankom?

- Pucam na status počasne gradanke pa se ne nalazim u povremenosti.

Je li Dubrovnik odista najljepša scena?

- Odista, jest.

Jeste li strogi kao redateljica?

- I jesam i nisam, kako se uzme. Više sam divlja, ponekad nestraljiva. Po svojoj strukturi, ono za što nemam razumijevanja jest strah i okljevanje u mojih suradnika i glumaca. I profesionalno i osobno smatram da strahu ne treba biti mjesto u našem životu. Ali učim biti blaža i nježnija. S nekoliko meditacija dnevno, to mi ponekad i uspije.

Znate li od početka što želite ili se prepustate procesu?

- 50 - 50 posto.

A u privatnom životu?

- 1,5 - 98,5 posto.

AKTUALNO PITANJE

Kako doživljavate efekte klimatskih promjena?

- To pitate ženu u perimenopauzi?

Nije fer.

Koju svoju manu ne volite?

- Kritičnost i okrutnost, naročito prema sebi, pa onda i prema drugima.

A koju vrlinu?

- Naivnost.

U kakvo kazalište vjerujete?

- Kazalište radeno i vođeno srećem.

Kao profesorici, što vam je najteže u odgoju glumaca?

- Odagnati im strahove.

Koja je umjetnička crta po vama presudna za uspjeh u tom poslu?

- Sreća. Znati slušati svoje srce.

Intuicija i sreća dvije su riječi koje su česte u umjetničkom vokabularu i govoru o iskustvu - što vama osobno znače?

- Intuicija je sve. Sreća - samo pojam za feljton.

Talent je...?

- Svjedočanstvo ljepote iz koje smo potekli.

Kako ste sami sebe preodgajali i kada?

- Negdje u kasnim četrdesetima, napadnuta nizom boljetica koje je prouzročio stres, odlučila sam da više neću živjeti za posao, već za sebe.

Koja ste pogrešna životna uvjerenja morali ispraviti?

- Počelo je biti lijepo i zabavno živjeti kad sam uvidjela da sam u miru i svojoj ranjivoći tisuću puta jača.

--